

Nan: Po tajkim jemu jeho wulke bohatstwo nicžo njepomhašče, dokelž je nałożicž njemóžesche. Wón so teho dla na swojim bohatstwje njewješelesche, ale wali s nohu swoju skotu kulu na bok a džesche: Lež tu, ja cže trjebacž njemóžu, hdy bych sebi radšcho šekerku abo jenož nóž namaka! — Wón wostaji swoju skotu kulu a džesche so lehnyčž. Sólóncžko běšče dawno w boži domcžk. Měšacžk bě šesthadžak a šwěčesche do Robinsonoweje jamy; a to jeho bóle šwješeli, hacž jeho skota kula.

Wošny wječor.

Dokelž bě wodnjo na Robinsonowej kupje jara tužno, dyrbesche wón wschitke cžežsche džělo rano abo wječor cžinicž. Wón teho dla pschichodne ranje dawno prjedy šlónza štany, nakładže drjewa na swoj woheń, so njebny wuhašnył; potom čžysche fruch mjaša wotrěsacž a spjez; ale wón namaka je šašmjerdžene a počne cžerwi. Na to čžysche k morju hiečž, hacž njebny žanyč wustrow namakał, a šběhny swoj šacžk a namaka we nim te kulki, kotrež běšče sa wčžerawšchim do njeho štykał. Wón je wušypa a myšlesche: hacž tež njebnyču k jědži byke, hdy byču byke šwarjene abo wopjecžene. A na dobre šbože sešowa je do horzeho popjeła a potom woteńdže.

Duzy pschińdže, hdžež bě wčžera hlinu rył a ju domoj nošnył. Wón sebi myšlesche: teje hiščeže došč doma nimam. Teho dla ryjesche a noschesche ju domoj, a to tak dołho, so bě tak wustał, so wjazy njemóžesche. Potom džesche hašle k morju sa wustrami hladacž. Wustrow paž žanyč njenamaka, ale nadeńdže něščo druhe, ščtož běšče jemu wjele lubšche hacž wustry.

Zurij: To drje bě šašo hłowa skoteho.